

APOKRYFA (21) *sb pl t*

-kryf- : -krif- : -kryph- : kriph- (14 : 4 : 2 : 1)

Obydwa a oraz o jasne.

N apokryfa (10), apokryfe (1) *BielKron*. ◊ *G* apokryf (1). ◊ *D* apokryfám (1). ◊ *A* apokryfa (3). ◊ *I* apokryfami (4), apokryfy (1); -ami *BudBib* (2), *CzechEp*, -ami : -y *WujJud* (1 : 1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Pisma podejrzaney autentyczności, zwłaszcza apokryfy biblijne [apocryphus, -a, -um, Latine absconditus – zakryty, tajemny. Sic apocrypha dicebantur, non ea quae sine authore erant, sed quibus publice non licebat uti. Sic libri quidam in Bibliis apocryphi dicti sunt, non quod illis non liceat uti, legere et docere, sed quod non parem habeant auctoritatem cum reliquis libris ad afferenda et confirmanda dogmata ecclesiastica. Nam etiam apud Hebraeos libri illi non reperiuntur, sed tantum apud Graecos. Mącz 12c, apocryphus – skryty, cichy, tajemny Calep] (21) : Księgi które nazywają Apokryfą ząwždy były rozdzielone od tych/ które bez wątpienia miano zá písmá święte. *BibRadz* I 481, 5v, 7v, 481 [2 r.]; wyrzucił wiele kfiąg [...] które były píány pokątnie/ nie pewnego áni fwiádomego fkládania/ kościoł zowie ápokryfe to iest/ záfłonione od ludzi/ bo fie ná nich wiele ludzi omyláo. *BielKron* 161v; przyznawácie tę władzú [!] Kościołowi iż mu było wolno Proroki niektore y ich Księgi Apokryphy zwác y nieprzyimowác ich [...] pozwolić tego niechcećie/ iżby mu było wolno pokątnemi náukámi/ y pímy od ludzi fáłsznych wydánemi brákowác *WujJud* 32, 31v [2 r.], Ll; niektore księgi fтарыgo Teftámentu od fтарыch Doktorow fą názwane Apokryfá/ to iest niepewne á fkryste/ o których w Kościele Bożym pewnego fwiádectwá y pámięci ludzkiey nie było. *WujJudConf* 31v; Co fię tknie kfiąg/ które Apokryfami [!] to iest kryiomemi/ zowá *BudBib* I c2, bv, c2v [2 r.]; *BudNT* d2v, d3; Y Apokryfam stárzy wiáry dawác y nimi dowodźić nie dopuźczáli. *CzechEp* 136 *marg*, 136, 215, 278.*

KK